

நாஅலரினீ
கிநீதியல் பரிடாணங்கீ
- ழ. கிராமலிங்கம் -

922.254
கிராம

8

922
இர

நாவலரின் இந்தியப் பிரயாணங்கள்

வட்டுக்கோட்டை
மு. இராமலிங்கம்

INDRAPALA COLLECTION
OF THE
EVELYN RUTNAM INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

'சமுதானம்' வாரமலர் 24-2-71-ல் வெளியான
மறுபிரசுரம்.

922.254
இராம

நாவலரின்

இந்தியப் பிரயாணங்கள்

120 வட்டுக்கோட்டை: மு. இராமலிங்கம்

பெரியோர்களுட் சிலர் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தாமே எழுதித் தந்துள்ளனர். சிலர் தம் வரலாற்றைத் தம்முடன் பழகியோர் எழுதிவிடுமாறு உதவி செய்துள்ளனர். இன்னுஞ்சிலர் தம்மைப்பற்றிப் பிற்காலத்தவர் எழுதிக்கொள்ளுமாறு குறிப்புக்கள் விட்டுச் சென்றனர். பெரும்பாலார் தம்மைப்பற்றிப் பிற்சந்தியார் அறிவதற்கு ஏதுவாக அகச்சான்றோ புறச்சான்றோ தராதபேயினர் நாவலர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டின், அவர் தாமியற்றிய நூல்களில் தம்மைப்பற்றி அதிகம் கூறவில்லை என்பது பெரிபேரர் கவலை. எனினும் கனகரத்தின உபாத்தியாயரால் எழுதப்பட்ட நாவலர் சரித்திரம் (1882) விஷயக்கிரமம் காலக்கிரமம்வருவாது எழுதப்பட்ட ஒரு நூல் என நாம் கொள்ளலாம். அன்னருக்கு நான் தலைவணங்குகிறேன்.

பெரும்பான்மையான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த காலங்களை வாசகர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு அவை நிகழ்ந்த தமிழ்வருஷப் பெயர்களைத் தந்துள்ளார். அவற்றிற்கு எதிரே, ஓரங்களில், ஆங்கில ஆண்டுகளைக் குறித்தால் முதலிலிருந்து கடைசியரை காலக்கிரமம் விஷயக்கிரமம் வருவாது அவர் தமதுநூலை இயற்றியிருப்பது புலனாகும். சம்பவங்களை நிகழ்ந்த காலங்களை தெரியாதவிடங்களில் வருஷப்பெயர்கள் தரப்படவில்லை. ஆப்படியான சம்பவங்களுள் ஒன்று பேர்சிவல் - நாவலர் சென்னைப்பிரயாணம் (ஆறுமுதலாவலர் சரித்திரம் பக். 11). அதுதான் நாவலரின் முதலாம் இந்தியப் பிரயாணமெனக் கூறினரும் ஆல்வர். பின் நிகழ்க்க பிரயாணங்களை இரண்டாம், மூன்றாம், நாலாம், ஐந்தாம் பிரயாணங்களெனக் குறிப்பிட்டாரும் ஆல்வர். ஆனால் அவருக்குப் பின்வந்த சரித்திர ஆசிரியர்களும் கட்டுரையாளர்களும் நாவலரின் பிரயாணங்கள் ஐந்தென அறுதியிட்டு அவற்றைப் பின்வருமாறு நிரப்படுத்தித் தந்துள்ளனர். (நாவலர் பக். 11)

நாவலர் சரித்திரங்கள் கூறும்

பிரயாணங்கள்

1. பேர்சிவலி பாதிரியாரவர்களுடன் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு ஆரங்கேற்றம் ஆச்சிடுதல் சம்பந்தமாகச் சென்றது. காலங் குறிக்கப்படவில்லை.

2. செனமிய வருஷம் ஆடிமாதம் (1849) மாணுக்கருட் சிரேட்டராகிய நல்லூர் சதாசிவப்பிள்ளையையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆச்சியந்திரம் காங்கச் சென்றது.

3. ஆனந்தவருஷம் ஐப்பசிமாதம் (1854) நல்லூர் சசாசிவப்பிள்ளையையும் கூட்டிக்கொண்டு சிவபூசை எழுந்தருளப்பண்ணச் சென்றது.

4. காலயுத்தி வருஷம் ஆனிமாதம் (1858) புத்தகங்கள் சிறப்பாக ஆச்சிடத் தனித்துச் சென்றது.

3. ருதிரோற்காரிவருஷம் தைமாதம் (1864) சிதம்பரம் வித்தியாசாலை தாபிக்கவும் பிறவிஷயங்கள் ஒப்பேற்றவும் தனித்துச் சென்றது.

பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு

ஆரங்கேற்றம்

பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு ஆரங்கேற்றம் சம்பந்தமான நாவலரின் முதல் இந்தியப் பிரயாணம் 1847-ம் ஆண்டை அடுத்ததாயிடுக்கும் என்பது பண்டிதமணிகணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் அபிப்பிராயம் (நாவலர் பக். 11) பண்டிதர் உத்தியோகத்தைத் தான் லேக வருஷம் புரட்டாதிமாதம் (1848) பரித்தியாகம் பண்ணியதாகக் கூறிய நாவலர்கூற்று பண்டிதமணி அவர்களை அப்படி நினைக்கச் செய்கிறதுபோலும்.

1848-ம் ஆண்டுகி அப்பிரயாணம் நிகழ்ந்தது என்பர். கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் வரலாறு எழுதிய அதிபயட்சர் வணகலாநிதி சபாபதி குலேந்திரன் அவர்கள் (பக். 129) வேதாகம மொழிபெயர்ப்பை பேர்சிவலி பாதிரியார் சுதேச உதவியாளருடன் 1846 யூரைய்மாதத்தில் ஆரம்பித்ததாலும், பாசும்பாகமாய் ஆச்சிட்டுச் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்ட யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்புப்பற்றிய ஆட்சேபனைகளை 1847-ல் யாழ்ப்பாணம் வந்ததெட்டியதாலும், யாழ்ப்பாண மொழி பெயர்ப்பை மேற்

பார்வையிட்டு அறிக்கைகூற 20-9-1847-ல் யாழ்ப்ப
 ணத்தில் ஒரு கமிட்டியைச் சென்னைச் சங்கம் நியமித்த
 தாலும் அத்தியபட்சர் அவர்கள் அப்பிரயாணம் 1848-ல்
 நீசழந்ததாகக் கருதுகின்றார் போலும்.

சரித்திரம்கூறப் பிரயாணம்

சென்றமாசம் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி நூல்நிலையத்தி
 பழைய உயததாரகை இதழ்களைப் படித்துக்கொண்டு
 போகும்போது 11-6-1846 இதழில் பின்வருஞ் செய்தி
 யைக்கண்டு திகைப்புற்றேன்.

யாழ்ப்பாணம்

இலக்கண இலக்கியங்களில் மகாநிபுணர் களரகிய
 கணம்பொருந்திய மகாஸ்ரீ அருளம்பல முதலியார் குமா
 ரர் அம்பலவாண முதலியாரும் மகாஸ்ரீ ச. ஆறுமுகப்
 பிள்ளை அவர்களுஞ் சென்னைமாநகரத்திலுள்ள வித்தியா
 சாலைகளைப் பார்க்கவும் வித்துவான்களைக் காணவும் இந்ந
 மாதம் 8-ந் தேதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பிரயாணப்
 பட்டார்கள்.

இப்படிக்கு
 அவர் நேசன்

பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு ஆரங்கேற்றத்தோடு சம்
 பந்தப்பட்ட பிரயாணமோ இது, ஆகிலது நாவலர் சரித்
 திரத்தில் இதுவரை வெளிவராத ஓர் இந்தியப்பிரயா
 ணமோ இது என்பதே என் வியப்பிற்குக் காரணம்.

பைபிள் மொழிபெயர்க்க ஆரம்பிப்பதற்கு
 (ஆடி 1846) ஒருமாசத்திற்குமுன் (ஆனி 1846) இப்பிரயா
 ணம் நிசழந்திருப்பதால் நாவலர் சரித்திரத்தில் இது
 வரை வெளிவராத ஓர் இந்தியப் பிரயாணம் இஃது
 எனக் கொள்ளலவேண்டும்.

அம்பலவாண முதலியார்

மேற்கூறிய பிரயாணத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட அரு
 ளம்பல முதலியார் குமாரர் அம்பலவாணமுதலியார்யாரா
 யிருக்கலாமென ஆராய்ந்ததால் ஓர் இடியப்பச்
 சிக்கலுள் அடப்பட்டேன், அதன் விளைவே 'சுழநாடு
 (29-10-170) இதழில் நான் எழுதிய கட்டுரையாகும்

அருளம்பல முதலியார் என்னும் பெயருடன் இருவர் 1800-ம் ஆண்டுக்கு முன்னும் பின்னும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். ஒருவர் தென்கோவை, பெரிய அருளம்பல முதலியார் மற்றவர் உடுப்பிட்டி அம்பலவாண முதலியார் குமாரர் அருளம்பல முதலியார்.

தென்கோவை பெரிய அருளம்பல முதலியார் குமாரர் பெயர் அம்பலவாண பண்டிதர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்தவர். மூத்தப்பு என்னும் மறுநாமம் உடையார். அவர் வாழ்க்கை வரலாறு சகல தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரங்களிலும் கூறப்படுகிறது.

உடுப்பிட்டி, அருளம்பல முதலியார் குமாரர் பெயர் அம்பலவாண முதலியார். இவரும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கோப்பாயில் வாழ்ந்தவர். சின்ன அம்பலவாணர் என்னும் மறுநாமம் உடையவர்; (இவருடைய மைத்துனர் நீதிவாள் சுப்பிரமணியம் அம்பலவாணர் C. C. S. பெரிய அம்பலவாணர் என அழைக்கப்பட்டார்). தமிழுடன் ஆங்கிலமும் கற்றவர். இவர் வாழ்க்கை வரலாறு நாயலர் பிரபந்தத்திரட்டு (1954) முதற்பாகம் (பக். 165-166) 'வெருசனத் துரோகம்' என்னும் பகுதியிலும் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு (பக். 81-98) 'மயில்வாகன வபச வைபவம்' என்னும் பகுதியிலும், இவரது வம்சாவளி யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி (பக். 249-250) யிலும், உதய தாரகை இதழ்களிலும் கூறப்படுகிறது.

அம்பலவாண பண்டிதரின் தென்கித்திரி (மகளின் மகன்) அம்பலவாண முதலியாரின் மகன் பிறக்டர் அருளம்பல முதலியாரை 1850-ல் மணந்ததால் இரு குடும்பங்களுக்குமிடையே தொடர்பு ஏற்பட்டது.

நாவலரின் மேற்கூறிய பிரயாணத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர் அம்பலவாண பண்டிதரல்லர். அம்பலவாண முதலியாரே என்பது தெளிவு.

இச் சித்தலுள் நான் அகப்பட்டுத் தவித்தபோது அச்சித்தலை அறந்ததுதந்த பெருமை உடுப்பிட்டி, ஆசிரியர் திரு. கா. நீலகண்டன் அவர்களையும் சுன்னாகம், குமாரகவாமிப் புலவரவர்களின் புதல்வர்கள் இருவரையும் சாரும்.

நாவலரும் அம்பலவாண முதலியாரும் ஒன்றுகூடிய காரணத்தை இனி ஆராய்வாம்.

கூட்டுப் பிரயாணம்

உடுப்பிட்டி, அருளம்பலமுதலியார் 1800-ம் ஆண்டுக்கு முன்னும் பின்னும் வாழ்ந்தவரென முன்னர் கூறினோம். (வல்லிப்பட்டி, குமாரசுவாமி முதலியார் இயற்றிய அருளம்பலக்கோவையின் பாட்டுடைத் தலைவன் அவரே போலும்-சுழகேசரி 16-8-1936-ஆந்நூலினை நாம் பார்த்த தில்லை).

நாவலர் காலத்திற்குச் சிறிது முன்னர் அருளம்பலமுதலியார் உடுப்பிட்டியில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்து நடத்திவந்தார். தமிழ், ஆங்கிலம், மருத்துவம், சோதிடம், கங்கேதம் யாவும் இலவசமாகக் கற்பிக்கப்பட்டன. அருளம்பலமுதலியார் இறந்தபின்பு அவர் குமாரர் அம்பலவாணமுதலியார் ஆப்பள்ளிக்கூடத்தைப் பரிபாலித்துவந்தார்.

1845-ம் ஆண்டு பேர்சிவல்-நாவலர் உறவு மெலிவுற்றதெனப் பாவலர் சரித்திர தீபகமும் (பக். 32) உதயகாரகையும் கூறுவன. 1846-ம் ஆண்டு கைமாதம் முதலாக நாவலர் பிள்ளைகளைச் சேரித்துக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு உழைத்த அம்பலவாணமுதலியாரும் ஆறுமுகநாலரும் தாய்நாட்டிலுள்ள வித்தியாசாலையைப் பார்த்தும் வித்துவான்களைக் காணவும் அவ்வாண்டு ஆனி மாதத்தில் மேற்கூறிய இந்தியப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டனர் போலும்.

1847-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ந் திகதி வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் நாவலர் நிகழ்த்தியகன்னிப் பிரசங்க வைபவத்துக்கு இவ் அம்பலவாணமுதலியார் அவர்களே தலைமைதாங்கினரெனவுங்கறப்படுகிறது.

முடிவுரை

*1848-ம் வருஷ முற்பகுதியில்..... ஸ்போல்டிக் ஐயரும் பேர்சிவல் ஐயரும் சென்னையில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த உப கமிட்டிக்கு யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைச் சமர்ப்பிக்குமாறு போயினர். அவர்களுடன் நாவலரும் போனதாகக் காணப்படுகிறது என்பது அத்தியட்சகர் கூற்று (பக். 129).

*சென்னையில் நடந்த வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக்கு 1848-ம் வருஷம் ஸ்போல்டிக் பண்டிதருடன் சந்திர

சேகர பண்டிதரும் நாமும் போயிருந்தோம்' என்பது ஆணவீடீ சதாசிவம்பிள்ளையவர்களின் கூற்று(பா. ச. தீ. பக். 125)

இவ்விரு கூற்றுகளும் பரிசிவல்-நாவலர் சென்னைப் பிரயாணம் 1848-ம் ஆண்டிலி நிசுழ்ந்ததென ஐயந்திரியற அறுதியிட்டு நிலைநாட்டப் போதுமானவை:

1845-ல் வெளிவுற்ற பேர்சிவல்-நாவலர் உறவு' பையின் மொழிபெயர்ப்பு ஈரங்கேற்றம் சம்பந்தமாக 1848-ல் வலுவுற்று சென்னையிலிருந்து திரும்பிவந்ததும் துண்டிக்கப்பட்டதபோலும்.

நாவலரின் வண்ணைச் சிவன்கோயிற்கன்னிப்பிரசங்கம் (31-12-1847) தொடக்கம் மானிப்பாய் வேலககைப் பிள்ளையார் கோயில் பிரசங்கம் (13-3-1848)வரை நாவலர் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்துவந்ததற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் உள.

1848 ஆடியில் நிசுழ்ந்த நல்லூர்க் கந்தகவாயி கோயில் திருவிழாவிலே நாவலரின் பிரசங்கத்தைக் கண்டித்து ஒரு பிரசங்கம் செய்யப்படுமென விளம்பரமொன்று வெளிவந்ததெனினும் அப்பிரசங்கம் நிசுழவில்லை. ஆவணியில் வண்ணூர்பண்ணை வித்தியாசரலை தாபிக்கப்பட்டது. புரட்டாதியில் பண்டித உத்தியோகம் பரித்தியாகஞ்செய்யப்பட்டது.

ஆகவே பேர்சிவல்-நாவலர் இத்தியப்பிரயாணம் 1848 பங்குனிக்கும் ஆடிக்கும்டையிலி நிசுழ்த்திருத்தல்வேண்டும். 1848 ம் வருஷ முற்பகுதியிலி என்னும் கந்தியட் சகரின் கூற்றுடன் இதுபொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

வேதாகம மொழிபெயர்ப்புச் சம்பந்தமாக சென்னை சென்றவர்களின் நாமாவலையில் சந்திரசேகரபண்டிதரவர்களையும் ஆணவீடீ சதாசிவம்பிள்ளையவர்களையும் அத்தியட்சரவர்களின் தமது நூலின் இரண்டாம் பதிப்பில் சேர்த்துக்கொண்டவர்களாக.

கனகசுத்தின உபாத்தியாயரின் கைவண்ணம்

கனகசுத்தின உபாத்தியாயரின் கரல்கிரமம் விஷயக் கிரமம் பற்றி முன்னர் கூற்றோம். இரண்டொரு எடுத்துக் காட்டுகளை வருமாறு:

(1)

கந்தப்பிள்ளையின் மரணம்

கந்தப்பிள்ளை (நாவலரின் தந்தை) 1842-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 2-ந் தேதி புதன்கிழமை தமது 76-ம் பிராயத்திலே இறந்தார். அவர் பாடத்தொடங்கிவிட்டிருந்த இரத்தினவல்லி விலாசத்தை நாவலர் பாடி முடித்தார் எனப் பாவலர் சரித்திரதீபகம் (பக். 75) கூறுகிறது தந்தையார். இறக்கும்போது நாவலருக்கு (1822-1842) வயது இருபது. பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குத் தமிழ்ப்பண்டிதனாயிருந்த காலம் அது தந்தை விட்ட குறையைத் தனயன் பூர்த்திசெய்தான்.

("நாவலருக்கு ஒன்பதாம் வயசாகும்போது, ஆனித்திருமஞ்சன உதிசவசாலத்தில் இவருடைய தந்தையார், ஒரு நாடகம் பாடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், கையிலெழுத்தாணியும் சட்டமும் பிடிக்கப்படியே சடுத்தியாக சிவபதமடைந்து விட்டார். அந்த நாடகத்தின் குறையை அப்போதே இவர் பாடி முடித்தார்.")

என நாவலரின் தமையனார் புதல்வர் த. கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரத்தில் (பக். 6) கூறக்காண்கிறோம். தகப்பனார் இறக்கும்போது நாவலருக்கு வயது ஒன்பது எனக் கண்கரத்தின உபாத்தியாயரும் (1882) பாவலர் சரித்திரதீபகமும் (1886) கூறுததைக் கைலாசபிள்ளையவர்கள் (1916) எங்கிருந்து பெற்றனரோ தெரியவில்லை. நாவலரின் தகப்பனார் கந்தப்பிள்ளை இறந்த தினமெனப் பாவலர் சரித்திரதீபகம் குறிப்பிடும் ஆண்டு, மாதம், தேதி, வாரத்தை மறுத்துரைத்தாரும் அவர்.

இவரைப் பின்பற்றிச் சுத்தானந்த அடிகளாரும் (பக். 23) பண்டிதை திருமதி பொன், பாக்கியமலர்களும் (பக். 2) இது விஷயத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கக் காண்கிறோம்.

பம்பாயிலிருந்து வெளிவரும் "பவன் சஞ்சிகை"யின் (Bhavn's Journal 10-8-1969) விசேடமலரின் கொழும்பு, திரு. ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளையவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரையின் தமிழாக்கம் இத்துசாதனம் (20-11-1970) இதழில் தரப்பட்டுள்ளது.

"பிறக்கும்போதே மேதாவிலாசம் உடையவராகையினால் இவரது தந்தையார் பாடி, ஆரவாரத்தில் விட்ட

டுப்போன ஒடு நாடகத்தைத் தமது ஏழாம் வயதில் புர்த்திசெய்தார்."

என் மேலும் வயது இரண்டு குறைக்கப்பட்டிருந்தல் காரணம்.

ஆதாரமில்லாக் கூற்றுக்களை நுழைப்பது உண்மைச் சரித்திரத்துக்கு ஊறுவிளைப்பதாகும்.

(2)

சின்னப்பிள்ளை

நாவலருடன் ஆங்கிலங்கற்றவர்களுள் இருவராகிய மு. தில்லைநாதபிள்ளையும், சு. சின்னப்பிள்ளையும் சைவ சமயத்தின் உண்மையை அறியாதபடியினாலே, கிறீஸ்து மதத்திலே பிரவேசித்தற்கு உடன்பட்டு, இன்னகிழமை ஞானஸ்நானம் பெறுவோம் என்று பேர்சிவகை பாதிரியாருக்கு வாக்குக்கொடுத்திருந்தனர். முந்தியவர் பேர்சிவலுடைய ஆங்கில வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர். பிந்தியவர் உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தை எதிர்பார்த்து நின்றவர். இவ்விருவருடைய சமாசாரங்களைக் கேள்வியுற்ற நாவலர் சைவசமயத்தினது உயர்வையும் கிறீஸ்துசமயத்தினது தாழ்வையும் போதித்து அவர்களை ஞானஸ்நானம் பெறுது செய்தனர்.

ஞானஸ்நானம் பெறு மையினால் தில்லைநாதபிள்ளை உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டார். சின்னப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் உத்தியோகத்தைப் பெறுதுவிட்டு விவாபார முயற்சியில் ஊக்கங்கொண்டு கொழும்புக்குப்போயினர். அங்கே கைகாலத்திலே சிலில் உத்தியோகத்தவருக்குள் அநிகொளரவமாயிருந்த மோர்கன்னுரையினுடைய சளாயத்தினாலே சுப்பிரீங்கோட்டுத்தரணி உத்தியோகத்தைப்பெற்று யாழ்ப்பாணம் வந்து அதிசயர்த்தரெனப் பெயர் பெற்றுச் சிறப்புற்று வாழ்ந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் இறந்தனர் என்பது கண்காத்தின உபாத்தியாயரின் கூற்று. (பக். 13-15)

இது விவரம் பின்வரும் யாழ்ப்பாண உத்தியோகர் வகாணக்கும்மிப்பாடல்கணால் (பக். 22) வலுப்பெறுதல் காரணம்.

சின்னப்பா வென்பீவரி நியாயம் படிக்கச் சிறந்த கொழும்பினின் மோர்க்கனி டஞ்சென்று நன்னய மாகப் படித்துத் தரணியில் நல்லவ ராய்வந்தார் ஞானப் பெண்ணே.

எத்தனை பேர்தான் தரணிக ளானாலு
மிவரைத்தான் சோதனை பண்ணிக் கொடுத்து
அத்தனை பேரிலும் நியாய வுணர்ச்சி
யதிக நுணுகமாம் ஞானப் பெண்ணே.

இது விஷயத்தை விளக்கக் குறைவினில் சுத்தரனந்த
அடிகள் (பக். 45) பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

சின்னப்பாபிள்ளை.....கொழும்பு கப்பிரீம் கோர்ட்டில்
(உயர்நீதிமன்றம்) நியாயதூரந்தரராயிருந்தார்.

சேர் ரிச்சர்ட் மேசர் கன் (Sir Richard F. Morgan)
அவர்கள் முதலில் இராணி அப்புக்காத்தாகவும் பின்னர்
நீதியரசராகவும் இலங்கையில் அக்காலத்தில் கடமைபுரிந்
ததுவும், குடுகுலமுறையில் சட்டக்கல்வி பயிற்றப்பட்ட
துவும், தரணிமாரிலிவாமையாகி தமிழகற்ற சிலருக்குப்
பயிற்சி அளித்தது தரணப்பட்டங்கட்டியதுவும் ஈண்டு
நோக்கத்தகனை.

(3)

மத்தியஸ்தர் மகாலிங்கஐயர்

பேர்சிவல் பா திரியாரும் ஆறுமுகநாவலரும்
யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பை அரங்கேற்றச்
சென்னைக்குச் சென்ற போது அங்குள்ள
மிஷனரிமார், யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்க் கல்வி குறை
வானதென்றும், செந்தமிழ் தேசுவார் அரியர் என்றும்,
யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பண்டிதரார் திருத்தப்பட்ட
பைபிள் தமிழகத்துப் பண்டிதர் முன்னிலையில் வாசிக்கப்
பட்டு அவர்கள் பிழையிலையென்றும் வசனநடை
நன்றாயிருக்கிறதென்றும் சொல்வார்களாயின் அச்சிற்
பதிப்பிக்கலாமென்றும் நிபந்தனையிட்டனர். அதற்கு
நாவலர் இணங்கவே, அக்காலத்திற் சென்னையிற்
சிறந்த வித்துவானாயிருந்த மழவை; மகாலிங்கஐயரிடம்
மொழிபெயர்ப்பு வாரிவைக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

“மகாலிங்கஐயர் பைபிள் முற்றும் வாசித்து,
அதிலே பிழையிலையென்றும், வசனநடை நன்றாயிருக்
கின்றதென்றும், இந்தப் பிரகாரம் அச்சிடுதலே தகுதி
யென்றும் அவர்களுக்குச் சொல்லி, யாழ்ப்பாணத்துத்
தமிழையும் நன்கு பாராட்டி வியந்தனர்” என்பது கனக
ரத்தின உபாத்தியாயரின் கூற்று, (பக். 11-12).

“யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலைக் கலைஞர் என்வளவு வியந்தபோதிலும், அதை வாங்கி உபயோகிக்கவேண்டிய வர்களுக்கே வேற அபிப்பிராயம் நிலவியது. தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலியிலுள்ளவர்களே அக்காலம் தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் நானில் மூன்று பங்கானவர்கள் அப்பாக்கங்களிலிருந்து மிஷனரிமார் ஏகமனதாய் யாழ்ப்பாணத் திருப்புதலை ஏற்க மறுத்தனர். ஆகவே கிறிஸ்தவர்களும் மறுத்தனர். இத்திட்டன் அத்திருப்புதலின் கதி தீர்க்கப்பட்டது” என்பது அத்தியட்சகர் கூற்று (பக். 140)

யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பு அரங்கேற்றம் பெற்றும் அங்கோரம் பெறவில்லை என்பது அத்தியட்சகர் கருத்து.

“(நாவலர்) பேர்சிவல் என்னும் பாதிரியாடுக்குப் பண்டிதராயிருந்து பைபிள் மொழிபெயர்க்கும் காலத்தில், அந்தப் பைபிள் சென்னப்பட்டணத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தது”

என்பது கைலாசபிள்ளையவர்களின் (பக். 12) கூற்று. ஒரு மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஏககாலத்தில் இருந்தனவெனக் கண்கரத்தின உபாத்தியாயர் கூறுதலைக் கைலாசபிள்ளையவர்க்கு எங்கிருந்து பெற்றனரோ தெரியவில்லை

யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பு 1846-ல் ஆரம்பிக்கப் பெற்று 1848-ல் முற்றுப்பெற்று 1850-ல் அச்சேற்றப் பெற்றதும் சென்னை மொழிபெயர்ப்பு 1858-ல் ஆரம்பிக்கப் பெற்று 1869-ல் முற்றுப்பெற்று 1871-ல் அச்சேற்றப் பெற்றதும் சண்டு நோக்கத்தக்கன. ஒப்புநோக்கிப் பார்க்க இரு மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஏக காலத்தில் இருக்கவில்லை

அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்துள்ள நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் இரு மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஏககாலத்தில் இருந்ததெனச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருத்தல் கவலைக்கு இடமாகின்றது.

(4)

நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில்

“நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் அதிகாரியாகிய இரகுநாத மாப்பாணாருக்கு, பிலவங்க கருஷம் ஆடி மாதம் (1847) ஒரு மகோற்சவ தினத்திலே, அக்கோயில் சிவா

சமீபத்தில் விரோதமாகக் கட்டப்பட்டிருந்தால் தகாதென்றும். சிவதிசையிலாத பிராமணர் பூசை செய்தல் தகாதென்றும் போதித்தார்" என்பது கணசரத்தின உபாத்தியாயர் கூற்று. (பக். 16)

உதயதாரகை (13-8-1846) இதழில் வெளிவந்த பின்வருங் கடிதத்தால் இது வலுப்பெறுதல் காண்க.

வினாவேலியில் நெல்லு நல்லூரில் திருவிழா

நல்லூரில் கந்தசாமி கோவில் உண்டான நான் முதல் வருஷத்திற் கொஞ்ச நாளைக்குத் திருவிழா நடந்து வருகிறதுண்டு. அதில் யாகமென்னும் சந்நிதியில் ரட்சையென்னும் கறுப்புத் திலகம் சுவாமிக் குச் சாத்திரவருவது. அந்த வழமையைச் சாத்திரத்திற் சொல்லவில்லை யென்று மறுதலித்து இந்த வருஷம்தான் தானே திருழாக்குந் தோர க வந்து ரட்சையென்றுத் திலகம் இதுவரைக்கும் வழங்கிவந்தது தவறென்று நினைத்து அதைத் கள்ளிப்போட்டார். சாத்திரங்களை யறியாத நாங்கள் இந்த நடப்பைப்பற்றி எப்படி எண்ணவேண்டும் முன் நடத்திவந்த குருக்கள்மாரோ இப்போ நடத்தி வரும் வேதக் குட்டிக் குருவினது செய்கையோ எது சரியென்று நினைக்கவேண்டும். சகல சாத்திரங்களையும் கற்றறிந்த பெரியவர்களே எது சரியென்று சொல்லுங்கள். யாகத்திலே ரட்சை கொடுக்கிறது சாத்திரமல்ல வென்று சொல்லுகிறவர் வேலாயுதம் வைத்துப் பத்து நாளைக்கு அதிகம் திருவிழாப் பண்ணவேண்டிய சாத்திரமென்ன? திருவிழாவை வழமைப்படி இருபத்து மூன்று நாளைக்கு நடத்திவருகிறார். யாகத்தில் வழமை யாய் நடப்பித்துவந்த ரட்சையென்னும் திலகத்தைச் சாத்திரத்தில் இல்லையென்று தள்ளிப்போட்டார்.

காரியமென்ன. இப்படியிருப்பதினாலே எது சரியென் அறிய விரும்புகிறேன்.

இது கோப்பாயிலிருக்கும் மயில்வாகனம் சரவண முதலு எழுதித் தந்தபடி. சுப்பர் கந்தப்பன் அச்சப் போடும்படி கொடுத்தது.

கந்தப்பன்

அக்காலத்தில் (1846) யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரில் கந்தசாமி கோயிலிப்பற்றி நிலைய அபிப்பிராயம் இது போலும். இதுவும் இதுபோன்றவையுமே நாவலருக்கும் நல்லூரில் கந்தசாமி கோயிலாருக்குமிடையே நடந்த சேர்ந்தோர்களுக்குக் காரணமாம்.

மக்கள் கவிமணி, கு. இராமலிங்கம்
"அயோத்தியர்"
வட்டுக்கோட்டை.

